

HITTAN

tantárgy

Bevezetés

A katolikus iskola - fenntartója szerint - új iskolaszervezetként jelent meg az elmúlt évtizedben, de nem gyökértelenül. Előzményei mélyen belenyúlnek az ezeréves magyar hagyományba. Éltető szála a négy szerzetesrend által fenntartott gimnáziumban fennmaradt rossz emlékü félmultunkban is. A rendszerváltás újból megadta a lehetőséget (1990) a teljes oktatási időre, a 6-18 éves korig való tervezésre-szervezésre. Katolikus iskolapolitikánknek így sokféle új feladatot kell megoldania. Ezek közül az egyik legfontosabb a hittantanterv cél- és feladatrendszerének kialakítása. Ez nemcsak az egységes keresztény szemlélet és gyakorlat alapját nyújtja - mint a szaktárgyak egyik részeleme -, hanem azok valláspedagógiai elv- és gyakorlatszempléti irányvonalát is meghatározza.

Cél- és feladatrendszer

A tantárgy célkitűzéseit az Általános Katekétikai Direktórium (Budapest, 1980. SZIT) alapján terveztük meg, amely határozottan mutatja a hitoktatók feladatát. A Direktórium a következő gondolatokat hangsúlyozza:

„A keresztény életet minden életkorban és minden történelmi helyzetben Isten Igéjével világítsák meg” (D 20).

Mivel „a hitoktatás feladata, hogy segítse az embereket megvalósítani... az Istennel való közösséget, a keresztény örömhírt úgy kell előadnia, hogy nyilvánvalóvá váljék: általa kerül biztonságba az emberi élet legnagyobb értéke” (D 23). „Ezért a hitoktatásnak ápolnia kell és meg kell világítania az istenszeretet növekedését... és ennek az erénynek a megnyilvánulásait” (D 23). Tehát „nem elegendő, ha a hitoktatás csupán felébreszt valamilyen - jóllehet igaz - vallásos tapasztalatot: oda kell eljuttatnia az embert, hogy lassanként felfogja az isteni igazság teljességét” (D 24).

A tanévek anyagának összeállításában nem feledkeztünk meg arról, hogy „Krisztus vezeti el az embert az Atyához azzal, hogy elküldi a Szentlelket Isten népéhez.” Ezért tanításunkban mindig Krisztus áll a középpontban, hiszen „az Egyház alapja Őbenne van” és „Őbenne nyeri el minden a megújulását”. Krisztus által jutunk el az Atyához. De ez az „Atyához vezető út a Szentlélekben nyílik meg” (D 41).

Részleges célkitűzéseinket annak a zsinati tanításnak szellemében fogalmaztuk meg, amely hangsúlyozza, hogy összefüggéseket kell látnunk Isten és Krisztus misztériuma, valamint az emberi lét és az ember végső célja között, és eközben egyáltalában nem kell lekicsinyelnünk azokat a földi célokat, amelyeket egy-egy ember vagy közösség közvetlenül el akar érni Istentől kapott hivatása szerint.

A rendszeresség és folyamatosság didaktikai alapelvét követve és az életkori sajátosságokhoz igazodva egy-egy fejlődési szakasz követelményének megfelelően az alsó hat évfolyam tananyagát alapnak tekintve építkeztünk.

A kisiskolás kor érzelmi-értelmi-akaratit jellemzőit figyelembe véve a vallási ismereteket csupán alapozzuk, és megindítjuk a gyermeket a keresztény életgyakorlatban. Az oktatásban a gyermekek közvetlen környezetükben (család, rokonok, emberek, osztály és templomi közösség) szerzett tapasztalataira és a Világlátó (a sajátosan keresztény szemléletű környezet- és természetismeret) tantárgy ismereteire építünk.

A személyiségfejlődés következő szakaszában - figyelembe véve a közösségi élet felé fordulás, a szociális érzés és a tettekre készség tényezőinek megjelenését - a keresztény életgyakorlattal kapcsolatos problémák és megoldási lehetőségek ismeretkörét bővítjük és mélyítjük. Figyelembe vesszük, hogy ezek a gyermekek már képesek akaratit életükben a jó és

a rossz differenciáltabb szemléletére és ennek alapján gyakorlatuk formálására. Nevelésükben az önnevelés és a lelkiismeret-formálás feladatának fontosságát is hangsúlyozzuk.

A serdülőkorúak adottságait figyelembe véve e korosztály tagjainak korábbi ismereteit hatékonyan bővítjük, és hangsúlyozzuk az ifjúkorban tudatosan vállalt katolikus életszemlélet és gyakorlat fontosságát.

A tanterv követelményrendszere az elmélet és a keresztény élet összhangjának fontosságát hangsúlyozza. A tanulóktól elvárjuk, hogy minden életszakaszban - az életszakasz sajátosságainak megfelelően - szavakban és cselekedetekben tegyenek tanúságot Krisztus mellett.

A tanterv megvalósításhoz módszertani szempontból az Általános Direktórium útmutatásait ajánljuk segítségül:

A legfontosabb módszertani alapelv: „A jó emberi és keresztény kvalitások sokkal termékenyebbé teszik a katekézist, mint bármelyik módszer” (D 71).

A hitoktatónak „mindig az írott vagy hagyományozott kinyilatkoztatást és az egyházi tanítást kell szem előtt tartania. Ezen kívül, bármelyik részletről is legyen szó, a katekétának pontosan kell tudnia, hogy az éppen tárgyalt anyagnak hogyan áll középpontjában Krisztus misztériuma; hogyan tanít ebben a részletkérdésben az egyház,... hogyan ünnepli ezt a liturgiában, és hogyan valósítja meg hívei életének gyakorlatában” (D 45).

A „katekézis anyaga egészének Szentháromság-központúnak kell lennie” (D 41).

A katekézis történhet deduktív és induktív módszerrel: vagy az isteni világból indul ki, és eljut az emberig; vagy az emberi világból (bibliai események, liturgikus történések, az egyház és a mindennapi élet eseményei) indul ki, és eljut az isteni világhoz.

„Olyan pedagógiai módszert kell kiválasztani, amely megfelel a hitoktatásban részt vevők közösségi körülményeinek” (D 46).

„Minden emberi tanítás első követelménye”... hogy lehetővé tegye és felébressze a belső tevékenységet abban, akire irányul. A katekézissel tehát a hit belső aktusát kell felébreszteni” (D 75).

A modern pedagógiai eszközök és a tanítás-technológiai ismeretek nagy segítséget nyújtanak az ismeretek elsajátításához és mélyebb, tartósabb megszilárdításához. Egyben segítséget nyújtanak az alkalmazásnál is. Így használható a foglalkozásokon az audiovizuális eszközöknek széles skálája, a rajz, a kép-meditáció a dramatizálás megoldásaival együtt.

Az ellenőrzési és értékelési alapelvek megvalósításában a didaktika nyújtotta lehetőségekkel kell élnünk. Többek között a feladatlapos vizsgálódás különböző formáit is használhatjuk.

Értékelésünkben figyelembe kell vennünk, hogy csak a vallásismeret elsajátítása mérhető és értékelhető. A hitbeli fejlődés foka, mértéke, annak őszintesége a kegyelem kérdése és Isten ítéletére tartozik. Alapszabályunk, hogy értékelésünk mindig nevelő szándékú legyen.

Érdemjegyekkel büntetni igen veszélyes és a személyiség fejlődése szempontjából nagyon káros.

Környezeti nevelés és egészségnevelés a hitoktatásban

Jelen korunk nyitottságot, tájékozottságot, odafigyelést követel a hit emberétől. A környezetszennyezés, az egészségre ártalmas szerek, erkölcstelen világszemlélet korában a hívó ember nem zárkozhat el önmaga elképzeléseinek ábrándvilágába, hanem ezen felfogások, és magatartásformák pergőtüzében kell megőriznie hite örökségét. Ez azonban csak úgy sikerülhet, ha már a hitoktatásban felnyitjuk diákjaink szemét ezekre az igen súlyos problémákra.

A Szentírás első lapjai beszámolnak arról, hogy milyen csodálatosan gazdag és sokféle Isten teremtett világa: a számtalan növény és állat, a csillagok végtelenje tanúsítja Isten jóságát és étellel teljességét, amellyel életteret készített az ember számára. Isten megbízást adott az embernek arra, hogy a Földet tegye lakhatóvá és használja, s hogy uralkodjék mindenben. A

Teremtő Isten ezzel bevonta az embert a teremtésről való gondoskodásba. De az ember „uralma” a Föld, a növények, és az állatok fölött nem jelentheti a kizsákmányolást és ennek következtében az emberi élet alapjainak szétrombolását! Ugyanis a Föld rombolásával, szennyezésével, a teremtés elpusztításával magát a Teremtőt és az általa felkínált üdvösséget tagadjuk meg. Hiszen „nemcsak az egyes ember van beágyazva a Föld biológiai környezetébe, hanem az egész üdvösségtörténet is bele van kötve a világtörténelembe” (E. Zenger: Gottes, 179sk). A hitoktatásban felelősségünk, hogy a teremtett világ megóvására felhívjuk a tanulók figyelmét, közvetlen környezetük (otthon, iskola, templom) tisztaságára, a környezettudatos magatartásra, a környezetért felelős életvitel kialakítására szoktassuk őket. Ugyancsak fontos eleme kell, hogy legyen a hitoktatásnak az egészséges életmódra nevelés. A II. Vatikánum nyomán az emberi személy értékekben való kibontakoztatása mint alapvető erkölcsi feladat jelentkezik. „Az ember test és lélek egysége”- vallja a zsinat. E két összetevőnek harmonikus egységét kell megteremtünk a hitoktatásban, segítve ezzel a szülők és nevelők munkáját a gyermekek nevelésében. A hitoktatásba bevont sportjátékok kettős célt szolgálhatnak: 1. testi egészség növelése, 2. olyan erkölcsi értékek kibontakoztatását is lehetővé teszi, mint az emberi szolidaritás, vagy a játékban megnyilvánuló intelligencia, bátorság, önfegyelem, igazságosság, a jellegzetes sarkalatos erények. Ezáltal a teljes emberi személy harmonikus kiművelését segíti elő. Az egészségnevelés fontos része kell, hogy legyen -a testi edzettség mellett- a helyes lelki nevelésnek. Életkoroknak megfelelően a helyes lelkiismeret, és a testi-lelki tisztaság belső igényének kialakítására kell törekedni. Olyan tudatosan cselekvő, felelősen gondolkodó, és dönteni tudó keresztényeket kell nevelni, akik tisztelik és óvják az Istentől kapott életet, felnőttként pedig Krisztus tanításának és szeretetének közvetítőivé válhatnak.

Évfolyamonkénti témakörök

5. évfolyam (11 évesek)

AZ ÉLET ISTEN NÉPÉNEK KÖZÖSSÉGÉBEN (a liturgikus közösség)

6. évfolyam (12 évesek)

EGYHÁZUNK (kép az egyházzól)

7. évfolyam (13 évesek)

AZ ÓSZÖVETSÉGI ÜDVTÖRTÉNET (ószövetségi bevezető és exegézis)

8. évfolyam (14 évesek)

AZ ÚJSZÖVETSÉGI ÜDVTÖRTÉNET KEZDETE (újszövetségi bevezető és exegézis)

9. évfolyam (15 évesek)

AZ EGYHÁZ TÖRTÉNELME MINT ÜDVTÖRTÉNET (az egyháztörténelem és exegézise)

10. évfolyam (16 évesek)

AZ ÜDVTÖRTÉNET MISZTÉRIUMAI A LITURGIÁBAN (liturgika - dogmatika)

11. évfolyam (17 évesek)

AZ ÜDVTÖRTÉNET ERKÖLCSI TANULSÁGAI (erkölcssteológia)

12. évfolyam (18 évesek)

AZ ÜDVTÖRTÉNET ALAPJAI AZ ÉSZ FÉNYÉBEN (az üdvtörténet apológiája)

Évfolyamonkénti témakörök

5. évfolyam

Az élet Isten népének közösségében

Ennek az évnek az anyaga a liturgiáról eddig tanultak összefoglalása, rendszerezése és bővítése, valamint a liturgia lényegének bemutatása és fogalmi tisztázása. Ez a téma azért illik az 5. évfolyam anyagába, mert a gyermekek előzőleg már bizonyos szentségi és liturgikus tapasztalatokat szereztek, valamint ismerik az Ószövetséget és az Újszövetségben is alapozást nyertek korábbi tanulmányaik folyamán.

Cél- és feladatrendszer

a.) Oktatási cél: A tanulóknak elmélyítjük a liturgikus cselekmények, helyek, idők, ünnepek és kellékek jelképrendszerének ismeretét, valamint életkori sajátosságaiknak megfelelően bevezetjük őket a szentmise és a szentségek teológiájába.

b.) Nevelési cél: Az elméleti megalapozással abban kívánjuk segíteni a tanulókat, hogy figyelmesen, odaadón és értő módon tudjanak részt venni az egyház liturgikus életében.

Szükséges taneszközök: tankönyv, helyi jegyzet, munkafüzet, Biblia

A) Témakörök

1. témakör

Isten népe ünnepel

ünnepek a világban;

az ünnepelés lényege: Isten jelen van; emlékezünk; ezáltal inkább Isten gyermekei leszünk (megszentelődünk);

Isten ószövetségi népének ünneplései;

Jézus is részt vesz ezeken az ünnepeken (biblikus megalapozás);

Jézus vezeti az ünneplést;

az Óegyház folytatja és teljesíti Jézus parancsát;

az Egyház az ünneplő közösség (egyetemes és helyi egyház);

a liturgikus közösség vezetője;

liturgikus szolgálatok az oltárnál (ministránsok);

liturgikus szolgálatok a közösségben (énekesek, felolvasók);

elődeink és társaink az ünneplésben (földiek és égiek);

2. témakör

A húsvéti misztérium ünneplése

mi a húsvéti misztérium?

a húsvéti misztérium ünneplése a szentmisében (bevezető);

örömmel lehet ünnepelni (akadálya a bűn, ezért bűnbánat);

az ünneplés alapja: a dicsőítés (az angyalok éneke);

az ünnepen szólnak hozzánk: a szentírási olvasmányok;

a válasz: az énekek és a hitvallás;

a kérések: hívek könyörgése;

Isten dicsérete a teremtet világért (az adományok az oltáron);

felkészülés hálaadással (prefáció);

az utolsó vacsora eseményei (az alapítás elbeszélése);

a Lélek megszentel, az Egyház emlékezik és könyörög;

Jézus asztalához hív: Miatyánk, kiengesztelődés;

találkozás: az Úr asztalánál;

hálaadás, búcsúzás és küldetés;

vasárnapi és köznapi találkozások;

az ünneplés folytatása: a zsoltosma;

3. témakör

Az ünneplés helye, ideje és kellékei

a családi otthon mint az imádság helye; a Szentírás olvasásának helye; a templom: az Isten háza és a közösség otthona; a templom berendezése; liturgikus ruhák; liturgikus tárgyak;

4. témakör

Ünnepeink

a vasárnap; előkészület karácsonyra; karácsony és vízkereszt; előkészület húsvétra; a húsvéti szent három nap; a húsvéti idő; a Szentlélek eljövetele; a Boldogságos Szűz ünnepei; a szentek ünnepei; a magyar szentek ünnepei;

5. témakör

A szentségek és szentelmények liturgikája

belépés Krisztus közösségébe; küldetésben; a mindennapi találkozások; a bűnös ember találkozása; a betegség keresztiét viselve; küldetés Isten népéhez; küldetés a családban; hálaadás Isten adományaiért (szentelmények); búcsú a földi élettől; a mennyei, örök liturgia

6. témakör

Mindennapi életünk

mindig így volt? (a liturgia fejlődése);

keresztények - nem keresztények? (a liturgikus családokról);

nemzeti értékeink (a népek sajátos lelkisége);

művészet és liturgia (művészeti összefoglaló);

a liturgikus imádság;

B) Alapkövetelmények

A tanuló tudjon tájékozódni, adott részeket ügyesen megkeresni a Szentírásban. Ismerje az egyházi év fogalmát, a szentmise teológiáját és liturgiáját, a hét szentség és a szentelmények liturgiáját. Tudja, mit, mikor, hogyan és miért ünneplünk az egyházban. Ismerje a liturgikus cselekmények, helyek, idők, kellékek, színek jelképrendszerét.

Ellenőrzés, értékelés, minősítés

Az ellenőrzés, értékelés a tantervi követelmények teljesítésére irányul, független a tanuló személyes meggyőződésétől, vallási elkötelezettségétől. Szóbeli feleletek és írásbeli dolgozatok formájában ellenőrizzük az elsajátított tudásanyagot. Tanegységekként témazáró dolgozatot íratunk. Értékeljük a tanulók órai aktivitását, szorgalmi feladatait, füzetvezetését. A hittan tantárgyból is 5 osztályzattal minősítjük a tanulók tudását.

Ajánlott tankönyv

Dr. Török József: Adoremus Bp. 1998

Ajánlott irodalom

A keresztény művészet lexikona (Budapest, 1986. Herder)

Ministráns ABC 1-2.

Verbényi - Arató: Liturgikus lexikon

6. évfolyam

Egyházunk

A hatodik évfolyam anyaga az egyházra vonatkozó ismeretek felelevenítése, gazdagítása és mélyítése. Az egyházra vonatkozó kép rendezése és kiegészítése ebben a korosztályban egyrészt azért fontos, mert a hatodik évfolyam után a gyermek többféle iskolatípusban

folytathatja tanulmányait: fontos tehát, hogy egységes egyházkép birtokában legyen. Másrészt ebben az életkorban kezd erősödni a gyermekben a közösségi vágy: szükséges tehát, hogy az egyházi közösségről is alapos ismeretekkel rendelkezzen.

Cél és feladatrendszer

a.) Oktatási cél: Segítjük a tanulót abban, hogy sokrétű és korszerű ismereteket szerezhesen az egyház alapításáról, lényegéről, életéről, szervezeteiről és céljáról.

b.) Nevelési cél: Felébresztjük a tanulóban az egyházi közösséghez tartozás vágyát, és felébresztjük felelősségérzetét is, amely később elvezetheti őt ahhoz a döntéshez, amelyben az egyház tudatos elfogadjává és az egyházi közösség tevékeny tagjává válik.

Szükséges taneszközök: tankönyv, helyi jegyzet, munkafüzet, Biblia

A) Témakörök

1. témakör

A természetes közösségből az egyházig

közösségben élek (egyetlen ember sem sziget: a család, mint a közösség sejtje; barátaim közössége - megnyílás a nagyobb közösség felé; nincs közösség kommunikáció nélkül);

valamilyen nép körében élek (hogyan él és fejlődik egy nép?; népünk értékei);

az egyház a világban (a világvallások; az egyház megismerésének különféle útjai);

az egyház élete (mi az egyház - kikből áll egyházunk?; mit „csinál” az egyház?; az egyház mint Krisztus élő jele);

2. témakör

Az egyház jelei

a keresztség mint a krisztusi életre való születés szentsége (a víz jelentése - egy jel, amely nagyon távolról jön; szentség, amely kötelez);

a bérmlás mint a keresztyén tanúságtétel szentsége (a választás értelme; a Szentlélek ajándéka; jel, amely nagyon távolról jön; szentség, amely kötelez);

az eukarisztia, amely létrehozza az egyházat (vasárnap az Úr napja; az Isten szava által meghívott közösség; Isten szól népéhez - a közösség válaszol az Istennek; a közösség megosztja a kenyeret - a kenyér jele; az „emlékezés”, amely a kegyelem eszköze; a „megtört” kenyér Krisztus teste; az eukarisztia mint az összes szentség csúcspontja - szentségek);

3. témakör

Az egyház gyökerei

Ószövetség: Isten népének születése (történet, amely még most is tanít; a kivonulás az Ószövetség szíve; a szabadság útja - a rabszolgák tömegétől a szabad népig; a pusztaság - Isten népének bölcsője; a Szövetség - a Tízparancsolat; egy szabad nép szövetsége Istennel);

Újszövetség: Jézus tanítványainak közössége (Jézus hozza létre az egyházat; közösség a világ üdvösségeért; Jézus magát adja egyházának; Jézus halálával ad életet az egyháznak);

4. témakör

Hogyan születik az egyház?

az egyház, mint Isten új népe (a föltámadott Krisztustól az egyházig; Pünkösöd - az egyház születése; az egyház a Szentlélekből születik; az egyház az evangélium hirdetéséből születik; az egyház a hitből és a keresztségből születik);

az egyház újdonsága (az egyház újdonsága Jézusban van; a megújított élet; az ideális keresztyén élet; egy közösség, amely fejlődik);

egyház - határok nélkül (az egyház Jézus nyomában - az ősegyház élete; az egyetemesség felé vezető úton; minden ember Istené - Péter tanítása);

5. témakör

Az egyház az evangélium útján

az egyház mindenütt jelen van (a feltámadott meghívja Pált; a pogány kultúra és a kereszténység; minden népnek hirdették az evangéliumot; az egyház missziós tevékenysége); az egyház a történelem századaiban (az üldözések útján; az egyháztörténet főbb állomásai); kétezer év történelme (a történelem célja; mindörökké örömben együtt az Istennel);

6. témakör

Összefoglalás

az egyház lényege és főbb vonásai;

azok számára, akik ebben az esztendőben bérháznak: közvetlen felkészülés a bérházásra;

B) Alapkövetelmények

Tudja megkülönböztetni a katolikus egyházra vonatkozó fogalmakat a többi vallás fogalmaitól. Ismerje az egyház alapításának körülményeit, az egyház lényegét, célját, szervezeti felépítését. Legyen tisztában az egyház üdvösségszerző küldetésével, ismerje, hogyan valósította és valósítja ezt a történelem különböző korszakaiban és napjainkban.

Ellenőrzés, értékelés, minősítés

Az ellenőrzés, értékelés a tantervi követelmények teljesítésére irányul, független a tanuló személyes meggyőződésétől, vallási elkötelezettségétől. Szóbeli feleletek és írásbeli dolgozatok formájában ellenőrizzük az elsajátított tudásanyagot. Tanegységekként témazáró dolgozatot íratunk. Értékeljük a tanulók órai aktivitását, szorgalmi feladatait, fűzetvezetését. A hittan tantárgyból is 5 osztályzattal minősítjük a tanulók tudását.

Ajánlott tankönyv: hiányában egyelőre helyi jegyzet

Ajánlott irodalom

Hitünk és életünk (Budapest, 1991. SZIT)

7. évfolyam

Az Ószövetségi Üdvtörténet

Szükséges taneszközök

Biblia, a II. Vatikáni Zsinat dokumentumai, A katolikus egyház katekizmusa, megfelelő, korszerű hittankönyvek hiányában helyi tankönyvpótló jegyzetek, témazáró feladatlapok, térképek

Cél- és feladatrendszer

a) Általános oktatási cél: a tanuló életkorának megfelelően (tehát nem elvont fejtegetésekkel, vagy felesleges történelmi adatok halmozásával, hanem bibliai szemelvények segítségével) bemutatjuk, hogy a zsidóság a maga történelmében hogyan tapasztalta meg az üdvösséget (megváltást és maradandó boldogságot) ígérő Isten jelenlétét, működését, és hogyan próbálta „megrajzolni” titokzatos Istenének arcát.

b) Általános nevelési cél: segítjük a tanulót annak tudatosításában, hogy az ő kicsiny történelmében is jelen van a boldogságot ígérő és előkészítő Isten.

A./ Témakörök

1. témakör

Általános bevezető az ószövetségi üdvtörténetbe

az ószövetségi üdvtörténet fogalma

irodalomtörténeti bevezetés az Ószövetségbe

a Biblia mint reflexió a történelmi tapasztalatra (források, műfajok, vallási drámák!)

2. témakör

Istenélmények Ábrahámától Mózesig

rövid irodalomtörténeti bevezető a mózesi könyvekbe (műfajok!)

a teremtés csodájára és az eredeti isteni elgondolásra „emlékező” zsidóság (a teremtésről szóló ének, az éden mint Isten örök elgondolásának szimbóluma)

az öröm hiányát (bűnbeesés) és a bűn következményét (vízözön, Babel) „magyarázó” Biblia Ábrahám istenélménye (meghívása, az ígélet és a szövetség, Ábrahám áldozata)

Isten jelenléte Izsák, Jákob és József életében

a szabadító és útmutató Isten jelenléte Mózes életében (a húsvéti bárány, a kivonulás és a vándorlás, a tízparancsolat)

3. témakör

Isten megtapasztalása Józsuétól Salamonig

irodalomtörténeti bevezető

a Józsuének tett isteni ígélet (s Jerikó eleste)

a Bírák tapasztalata Isten hűségéről

az isteni hívásra válaszoló Sámuel (és Saul)

a Dávidnak tett messiási ígélet

a Salamon építette templom, mint a Jahvéval való találkozás színhelye

4. témakör

Istenélmények a próféták aranykorában és a perzsa korban

a próféták aranykora és a prófétai irodalom

Illés (a Hóreben), az ígétről beszélő Ámosz és az Isten megbocsátó szeretetét hirdető Ozeás

Izajás (az Immánuel-jel, a messiás ígérete)

Jeremiás (az új szövetségről)

Ezekiel Izrael igazi pásztoráról

a második Izajás (a Jahve Szolgájáról szóló énekek)

a perzsa kor és irodalma

a prófétai irodalomban tükröződő istenélmény (Zakariás a messiási korról; a harmadik Izajás a Szolgáról)

a bölcsességi és a lírai irodalomban megfogalmazódó tapasztalat (Jób élménye; a

Példabeszédek; Énekek éneke)

az Isten dicsőségéről és az ember nagyságáról éneklő Zsoltárok

a panaszkodó ember a Zsoltárokból

a szeretet Istene a Zsoltárokból

5. témakör

A hellenista kor emberének tapasztalata Istenről

irodalmi bevezető

az épületes irodalomban megjelenő istenélmény (Jónás; Tóbiás; Eszter; Judit)

az apokaliptikus irodalomban jelentkező ígélet (Dániel látomása az Emberfiáról)

a bölcsességi irodalomban (Prédikátor, Sirák Fia, Bölcsesség) megfogalmazódó istenélmény

a hívó és a hitvédő történelemszemlélet (Makkabeusok)

6. témakör

Összefoglalás

Az az élmény, hogy az üdvösséget ígérő Isten nem hagyja magára népét, vallási drámákban, sajátos műfajokban és jelképekben fogalmazódik meg az Ószövetségben.

B.) Alapkövetelmény

Ismerje meg a tanuló az Ószövetség legfontosabb, hitünket meghatározó és érintő részeit, tudatosítsa, hogy e könyvekben a választott népnek az az élménye, hogy az üdvösséget ígérő Isten nem hagyja magára népét, vallási drámákban, sajátos műfajokban és jelképekben fogalmazódik meg. Sajátítsa el a bibliai exegézis alapelemeit, és a mondanivalót tudja saját korára, önmagára, Isten közöttünk végbevitt üdvözítő tevékenységére alkalmazni.

Ajánlott irodalom

Biblia

Haag, H.: Bibliai Lexikon (Budapest, 1989. Szent István Társulat)

Kis Bibliai Atlasz (Budapest, 1991. Kairosz)

Medvigy Mihály: Isten népének története (Budapest, 1989. KKF, 3-19. o.)

Rózsa Huba: Az Ószövetség keletkezése (Budapest, 1986. Szent István Társulat)

Rózsa Huba: Kezdetkor teremtette Isten (JEL Kiadó, 1997)

8. évfolyam

Az Újszövetségi Üdvtörténet kezdete

Cél- és feladatrendszer

- a) Általános oktatási cél: szemelvények tükrében bemutatjuk, hogy az ősegyház tagjai miként tapasztalták meg Jézus Krisztusban az ószövetségi ígéretek és várakozások beteljesülését.
- b) Általános nevelési cél: a szemelvények megfelelő alkalmazásával (például rámutatva, hogy a víz felszínén Jézushoz közeledő és süllyedő Péter mi magunk is vagyunk), segítjük a tanulót abban, hogy bátran nyíljon meg az életében jelenlévő Krisztus felé.

A.) Témakörök

1. témakör

Általános bevezető az újszövetségi üdvtörténetbe

az újszövetségi üdvtörténet fogalma

irodalomtörténeti bevezető az Újszövetségbe

az Újszövetség mint sajátos reflexió a Krisztus-eseményre (műfajok, vallási drámák!)

2. témakör

A Krisztus-esemény

irodalomtörténeti bevezető az evangéliumokba

Jézus születése Máté evangéliuma alapján

Jézus tanítása Máté evangéliuma alapján

Jézus tettei (csodái) Márk evangéliumában

Jézus halála és feltámadása János és Lukács szerint

3. témakör

Az első pünkösöd és az ősegyház (Apostolok Cselekedetei)

irodalmi bevezető az Apostolok Cselekedeteihez

a Szentlélek eljövétele
az ősegyház élete
Saul megtérése
a misszió és az első zsinat

4. témakör

A Krisztus-eseményt értelmező Pál apostol levelei
irodalomtörténeti bevezető
Isten egyetemes üdvözítő akarata (1 Tim)
az ember megigazulásra szorul (Róm)
a megváltás krisztusi műve (Kol és Ef levél)
az utolsó vacsora ünneplése (1 Kor)

5. témakör

A Krisztus-eseményt értelmező „katolikus” levelek és az apokaliptikus irodalom
irodalomtörténeti bevezető a katolikus levelekhez
Isten a Szeretet (1 Ján)
Krisztus engesztelő áldozata (1 Ján)
a hit cselekedetek nélkül holt (Jak)
Krisztus második eljövétele (2 Pét)
bevezető az apokaliptikus irodalomba (műfaj!)
a sárkány és az asszony szimbolikája (Jel 12)
a Bárány szimbolikája (Jel 5)
az új ég és az új föld szimbolikája (Jel 21)

6. témakör

Összefoglalás

A sajátos műfajokban és igehirdetői céllal megfogalmazott újszövetségi vallási drámák tanúsítják, hogy Jézus követői élményszerűen meggyőződtek arról, hogy mesterük a megígért messiás, s hogy az ember üdvössége érdekében valóban legyőzte a halált.

B./ Alapkövetelmény

Ismerje meg a tanuló az újszövetségi könyveket: az evangéliumokat, az Apostolok Cselekedeteit és a leveleket. Tudatosítsa, hogy a sajátos műfajokban és igehirdetői céllal megfogalmazott újszövetségi vallási drámák arról tanúskodnak, hogy Jézus követői élményszerűen meggyőződtek arról, hogy mesterük a megígért messiás, s hogy az ember üdvössége érdekében valóban legyőzte a halált, s tanításában, Igéjében, az egyház által közvetített tanításában és az eukarisztiában jelen van.

Ajánlott irodalom

Benyik György: Evangéliumi hagyomány (Szeged, 1991. HTF)
Dóka Zoltán: Márk evangéliuma (Budapest, 1996)
Farkasfalvy Dénes: Bevezetés az újszövetségi Szentírás könyveihez (Bp., 1998. SZIT)
Gál Ferenc: Jelenések könyve (Agapé 1994)
Gnilka, J.: Márk (Szeged, 2000. Agapé)
Haag, H.: Bibliai lexikon (Budapest, 1989. SZIT)
Jakubinyi György: Máté evangéliuma (Budapest, 1991. SZIT)
Kis Bibliai Atlasz (Budapest, 1991., Kairosz)
Kocsis Imre: Lukács evangéliuma (Szent István Társulat, 1995)
Lohfink, G.: Jézus utolsó napja (Budapest, 1992. Egyházfórum)

Szentírásmagyarázat az egyházban (a Pápai Biblikus Bizottság 1993-ban kiadott dokumentuma, Bp., 1998. SZIT)

9. évfolyam

Az egyház történelme, mint üdvtörténet

Cél- és feladatrendszer

- a) Általános oktatási cél: a szokványos egyháztörténelem profán történelemszemléletét elhagyva (jóllehet annak csökkentett anyagát felhasználva) a különféle korokból vett szemléletes képek segítségével bemutatjuk, hogy az egyház történelme a Jézus Krisztusban kezdődő újszövetségi üdvtörténet folytatása. Másként fogalmazva: a történelem fonákjának (emberi és empirikus oldalának) bemutatása közben hívő szemmel a történelem színét (az isteni gondviselést jelentő oldalát) is látva rámutatunk, hogy az egyház életének valamennyi történésében Isten működik, és az eseményeken keresztül Ő készíti elő az emberiség üdvösségét.
- b) Általános nevelési cél: azáltal, hogy a történelmi eseményeket mindig az üdvösségünket munkáló Istennel hozzuk kapcsolatba, a tanulót hozzászoktatjuk ahhoz, hogy saját életének eseményeiben is föl tudja fedezni Isten közeledését (az üdvtörténet a keresztény élet tanítómestere!).

A.) Témakörök

1. témakör

Általános bevezető

az üdvtörténetnek tekintett egyháztörténelem fogalma

az üdvtörténeti megközelítés módszere és a források kérdése

2. témakör

Az egyház ókorának történelme, mint üdvtörténet

az isteni bátorítás jelei az üldözések idején és a kereszténységet üldöző hatalom szemléletmódjának gyökeres változása (313-ig)

a jézusi igazság győzelme a nikaiai zsinaton (325; az arianizmus bemutatása)

az isteni világ jelei a remeték és a korai szerzetesek életében a kalkedoni zsinatig (451)

az isteni üzenet az egyházatyák műveiben (pl. Szent Ágoston Isten állama című művében)

az evangélium erejének megmutatkozása a szerzetesség elterjedésében (Szent Benedek)

az egyházi állam létrejöttének okai és az isteni vezetés jelei szent pápák működésében (756-ig)

3. témakör

A középkori üdvtörténet

az evangélium erejének megnyilatkozása az új népek megtérésben és a cluny reformban
Szent István és az Árpád-házi szentek Jézus evangéliumának szolgálatában

a bűn okozta kettős egyházszakadás tényében (1054; 1130) rejlő isteni figyelmeztetés

a félreértett evangelizáció és a helyes tanúságtevés (keresztes hadjáratok, inkvizíció - új szerzetesrendek; Domonkos, Assisi Ferenc) a IV. lateráni zsinatig

istenkeresés a skolasztikában és a misztikában

4. témakör

Az újkori üdvtörténet

a reformáció értékeiben és negatívumaiban rejlő isteni üzenet: forradalom helyett belső megújulás!

a trentói zsinat (1545-63) a megújulás szolgálatában

a misszionáló egyház

Jézus örömhírének hiteles hordozói: Avilai Teréz, Loyolai Ignác, Néri Fülöp, Borromeo Károly, Kalazanci József, Pázmány Péter stb.

a felvilágosodás fény- és árnyoldalaiból sugárzó jézusi üzenet

5. témakör

A legújabb kori üdvtörténet

az egyház a francia forradalom (1789) előtti és alatti időszakban; a forradalom utáni katolikus megújulás: Vianney János, Newman kardinális, Karolina Gerhardinger, Hofbauer Kelemen, Don Bosco

az európai forradalmak és az I. vatikáni zsinaton (1869-70) megfogalmazódó isteni üzenet

az isteni hívásra válaszoló tanúságtevők (Lisieux-i Teréz, Batthyány-Strattmann László, E. Stein, M. Kolbe) és a kapitalizmus kihívásaira válaszoló egyház

az áteredő bűn szövevényében vergődő emberiség (a két világháború, a fasizmus és a kommunizmus) és a II. vatikáni zsinat (1962-65) mint Jézus örömhírének tolmácsolója
az ökumenikus törekvések, mint a Lélek munkálkodásának tanújelei

6. témakör

Összefoglalás

Az egyház történelmében az emberi bűnök ellenére is fölfedezhető annak a Jézus Krisztusnak jelenléte, aki ígérete szerint tanítványaival marad a világ végezetéig. Az egyház történelme üdvtörténet, mert annak a Feltámadottnak „hordozója”, aki a Lélek által az egyházban és az egyház közvetítésével akarja teljessé tenni az Atya üdvözítői művét.

B./ Alapkövetelmény

A tanuló ismerje meg az egyház történetének az üdvösség hirdetésében jelentős eseményeit. Tudatosítsa, hogy az egyház történelmében az emberi bűnök ellenére is fölfedezhető annak a Jézus Krisztusnak jelenléte, aki ígérete szerint tanítványaival marad a világ végezetéig. Legyen tudatában, hogy az egyház történelme üdvtörténet, mert annak a Feltámadottnak hirdetője, közvetítője, aki a Lélek által az egyházban és az egyház közvetítésével akarja teljessé tenni az Atya üdvözítői művét.

Ajánlott irodalom

Adriányi Gábor: Az egyháztörténet kézikönyve (München, 1975.)

Bernolák Éva: A sziklára épült egyház (Budapest, 1990., KÉSZ)

Medvigy Mihály: Isten népének története (Budapest, 1989. KKF)

Pierrard, P.: A katolikus egyház története (Novi Sad, 1987. Agapé)

Testvéreink a szentek (Eisenstadt, 1980. Prugg)

10. évfolyam

Az üdvtörténet misztériumai a liturgiában

Cél- és feladatrendszer

a) Általános oktatási cél: az egyház liturgiájából kiindulva a dogmatika segítségével bemutatjuk, hogy a különféle liturgikus időszakok, cselekmények és jelképek üdvtörténetünk misztériumaira emlékeztetnek, vagy - amennyiben szentségi liturgiáról van szó - ezeket a misztériumokat jelenítik meg.

b) Általános nevelési cél: az üdvtörténet misztériumait felidéző vagy felidéző-megjelenítő liturgia bemutatásával segítjük a tanulót annak elfogadásában, hogy az üdvtörténet eseményeit

ne csupán a régmúltból érkező híradásoknak tekintse, hanem olyan történéseknek, amelyek Isten valós segítségével a liturgián keresztül az ő „kicsiny üdv történetét” is eléri.

A.) Témakörök

1. témakör

Általános bevezető az üdv történet misztériumait emlékeztető és megjelenítő liturgiába az üdv történet, a misztérium, a liturgia és a misztériumokat értelmező dogmatika fogalma a liturgia, mint a misztériumok emlékeztetője és megjelenítője (az emlékeztető és a megjelenítés lényeges különbsége!)

2. témakör

Az üdv történet legfőbb misztériumaira emlékeztető liturgikus ünnepek és időszakok dogmatikája
a teremtő Atyára és a bűnös, de az Atya ígéretében bízó létünkre emlékeztető advent, - a teremtés, a bűnbeesés és az ígért dogmatikája
a Fiú megtestesülésére emlékeztető karácsony - a megtestesülés dogmatikája
a Jézus megváltói halálára, feltámadására és mennybemenetelére emlékeztető húsvéti ünnepkör - a megváltás és a halálon túli lét dogmatikája
a Szentlélek eljövetelére emlékeztető pünkösd - a Szentlélekről szóló dogmatikai tanítás
a Szentháromság ünnepe - a Szentháromság dogmatikája

3. témakör

Az üdv történet valamennyi misztériumát felidéző és valóban megjelenítő eukarisztia a szentmisében
a szentmise liturgiája, mint az üdv történet valamennyi misztériumának emlékeztetője és megjelenítője
a teremtett voltunkra és a Szentháromságot elutasító bűnös, de reménykedő létünkre emlékeztető bevezető rész

az ószövetségi üdv történetre (a messiási ígéretekre) és a Jézus nyilvános működésére emlékeztető igeliturgia
a Jézus Krisztus megváltó kereszthalálát és feltámadását s ezáltal az üdv történet valamennyi misztériumát megjelenítő eukarisztia liturgiája
a befejező hálaadás, amely az üdv történet jelenlegi szakaszában ránk váró feladatokra emlékeztet

4. témakör

Az üdv történet misztériumait megjelenítő szentségek
a szentségek, mint a bennünket halálával és feltámadásával megváltó Krisztushoz kapcsoló „csatornák”
a keresztség liturgiája és dogmatikája
a bérálás liturgiája és dogmatikája
az eukarisztia liturgiája és dogmatikája az elsőáldozásban
a kiengesztelődés liturgiája és dogmatikája
a betegek kenetének liturgiája és dogmatikája
a házasság (illetve a papi rend) liturgiája és dogmatikája

5. témakör

Az üdv történet misztériumainak megjelenése az igeliturgiában, a szentek tiszteletében és a szentelményekben

az igeliturgia, a szentek tisztelete és a szentelmények fogalma
az üdvtörténet misztériumai a különféle igeliturgiákban
az üdvtörténet misztériumai és a szentek (elsősorban Mária) tiszteletének dogmatikája
a főbb szentelmények liturgiája és dogmatikája

6. témakör
Összefoglalás

B.) Alapkövetelmény:

Tudatosítsa a tanuló, hogy az üdvtörténet misztériumait felidéző és megjelenítő liturgia az értünk meghaló és feltámadó Krisztussal való találkozás „színhelye”.

Ajánlott irodalom

A dogmatika kézikönyve I-II. (Budapest, 1996. Vigilia)
A katolikus egyház katekizmusa (Budapest, 1994. Szent István Társulat)
A keresztény művészet lexikona (J. Seibert szerkesztésében, Budapest, 1986. Corvina)
Biblia
Gál Ferenc: Dogmatika (Budapest, 1990. SZIT)
Jungmann, J. A.: A szentmise (1977. Prugg)
Kránitz M. – Szopkó M.: Teológiai kulcsfogalmak szótára (Bp., 2001. SZIT)
Várnagy Antal: Liturgika (Abaliget, 1993. Lámpás)
Verbényi - Arató: Liturgikus lexikon (Budapest, 1989. Ecclesia)

11. évfolyam

Az üdvtörténet erkölcsi tanulságai

Cél- és feladatrendszer

a) Általános oktatási cél: az üdvtörténet erkölcsi tanulságainak feltárásával bemutatjuk a tanulónak, hogy a konkrét ember erkölcsös élete nem más, mint a személyére vonatkozó isteni „álomnak” (az éthosznak, a belső embernek, az istenképiségnek) fölfedezése és szabad megvalósítása avégett, hogy az így beteljesült személy „el tudja majd viselni” az Istennel való találkozás leírhatatlan örömét. Egyben rámutatunk a személyre szóló isteni elgondolást szétziláló bűn veszélyeire és arra a tényre, hogy a lényünket romboló bűn okozta károk helyreállítása csak Jézus Krisztus megváltói halála és feltámadása által lehetséges.

b) Általános nevelési cél: a személytelen követelmény-etikák és az önmegváltást sugalló, pszichologizáló erénytanok szemléletmódját elkerülve az erkölcsi életet a háromszemélyű Isten hívására válaszoló önmegvalósítási folyamatnak tekintjük. Ily módon „érdekeltté” tesszük a tanulót, hiszen az ő személyes boldogságának lehetőségéről és eléréséről beszélünk. Segítjük őt a hamis istenképek (Isten mint bíró, ellenőr, felügyelő stb.) fölszámolásában, s ugyanakkor arra bátorítjuk, hogy kicsiny üdvtörténetének bűnös kudarcaiban mindig bizalommal nyíljon meg az érte meghaló, feltámadó és személyiségét teljessé tenni akaró Jézus Krisztus felé.

A.) Témakörök

1. témakör

Bevezetés - az üdvtörténeti erkölcsstan fogalma
az üdvtörténeti erkölcsstan, mint személyes üdvtörténetünk útmutatója (s az üdvtörténet mint szabad önmegvalósításunk hatékony támasza)

2. témakör

A világba lépő ember, mint erkölcsi lény

az ószövetségi üdvtörténetben élő ember tapasztalata saját erkölcsi mivoltáról (a Ter 3,1-24 vallási drámája és szimbólumai alapján)

az ember erkölcsi mivolta és feladata Jézus tanításában: a megtérést sürgető Jézus; „Legyetek tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!” (Mt 5,48); a megtérés és az erkölcsi fejlődés célja: „a belső ember” (Róm 7,22), azaz a konkrét személyre vonatkozó isteni elgondolás megvalósítása; az önkibontakoztatás csak Jézus segítségével lehetséges (vö. Jn 15,1-11) az ember erkölcsi mivoltának megfogalmazása az egyház tanításában: az ember (és minden személy egyedülálló) istenképisége; az istenképiség mint feladat; az emberi és az erkölcsi cselekedet; az erkölcsi norma, a „helyes irányultságú ész” (recta ratio), a lelkiismeret és a kegyelem szerepének erkölcsoteológiai fogalma

3. témakör

Az erkölcsös élet és útmutatója: a „törvény”

a törvény az ószövetségi üdvtörténetben: a törvény fogalma (nem jogi előírás, hanem útmutató az életre; vö. MTörv 30,15-20); a tízparancsolat kihirdetése, mint az ószövetségi nép történelmi tapasztalatának képnelyvi és dramatizált megfogalmazódása (Kiv 19,9-20,21); a Krisztustól elvonatkoztatott ószövetségi törvény elégtelen volta (a Róm 7-ből kiindulva) a teljessé tett Törvény az újszövetségi üdvtörténet kezdetén: Jézus Krisztus, mint a teljessé tett ószövetségi Törvény (az ószövetségi törvényt egyrészt azzal teszi teljessé, hogy rámutat a törvény lényegére, másrészt azáltal, hogy megváltó kereszthalálával és föltámadásával erőt ad teljesítéséhez; vö. Mt 22,34-40 és Róm 8); a jézusi Törvény tartalmi megfogalmazódása a „nyolc boldogságról” szóló tanításban

a jézusi Törvény az egyház tanításában: a törvény fogalma és fajtái az erkölcsoteológiában; az újszövetségi Törvény az értékek világában eligazító erénytan tükrében (a teológiai erények, a sarkalatos erények és a többi erény); bioetikai témák; szexualitási útmutatások;

4. témakör

Az erkölcsi halál

a bűn és következménye (az erkölcsi „halál”) az ószövetségi ember üdvtörténelmi tapasztalatában: a Ter 3,1-24 exegézise

a bűn és „halálos” következménye az újszövetségi szimbolika alapján: Jézus tanítása a bűn fertőzte világról (a sátán, az ördög, a démon és a világ bűne kifejezések értelme); a bűn mint Jézus elutasítása; a bűn és az erkölcsi halál teológiai fogalma; a sátán, az ördög stb. fogalma a funkcionális teológiai megközelítésben); a bűn mint önrombolás; a bűn fajtái; a bűn nyomában járó állapotok és lehetőségek (a szenvedés, a reménytelenség, a kárhozat veszélye) nem isteni büntetések, hanem a bűn logikus következményei (az „Isten büntet” antropomorf kijelentés értelmezése!)

5. témakör

Az erkölcsi feltámadás - úton a belső ember végső feltámadása felé

az erkölcsi feltámadás

az erkölcsi föltámadás reménye az ószövetségi üdvtörténetben: a Ter 3,14-15-ben megfogalmazott ígéret; az isteni megbocsátást föltételező ószövetségi tisztulási szertartások (az engesztelés napja, a bűnbak rítusa stb.) és megtérések;

az erkölcsi föltámadás ténye és alapja az Újszövetségben

az erkölcsi föltámadás az egyház tanításában és gyakorlatában

úton a belső ember végső feltámadása felé

újszövetségi tanítás a virrasztásról és a belső ember tökéletessé válásának folyamatáról

a megigazulás fogalma és folyamata a Róm 3,22-26 és a 2 Kor 4,16 levélrészletekből kiindulva felkészülés az Istennel való találkozás leírhatatlan örömére (vö. 1 Pét 1,15-16; 1 Ján 3,1-6; Jel 19,6-9)

6. témakör

Összefoglalás

B.) Alapkövetelmény

Az üdvtörténeti erkölcsan segítse a tanulót annak az igazságnak belátásában, hogy az Isten által „öröktől fogva megálmodott” személyiségünk (az éthosz) megvalósítása nem azért fontos, mert ennek elmaradása esetén „Isten megbüntet”, hanem azért, hogy felkészülhessünk a Vele való találkozás boldogságának „elviselésére”. Egyúttal azt is szívébe akarta vésni, hogy ha bűneinkkel szétiláljuk a bennünk levő isteni vázlatot, mindig bizalommal forduljunk Jézushoz, mert egyedül Ő tudja „restaurálni” Isten bennünk rejtőzködő képét.

Ajánlott irodalom

A II. Vatikáni Zsinat tanítása (Budapest, 1975. SZIT)

A katolikus egyház katekizmusa (Budapest, 1994. Szent István Társulat)

Biblia

Böckle, F.: A morálteológia alapfogalmai (Bécs, 1975. OMC)

Haag, H.: Bibliai lexikon (Budapest, 1989. SZIT)

Häring, B.: Krisztus törvénye I. (Pannonhalma-Róma, 1997.)

Häring, B.: Krisztus törvénye II. (Pannonhalma-Róma, 1997.)

Jelenits István: Katolikus erkölcsan (Budapest, 1989. KKF)

Veritatis splendor (pápai enciklika, Budapest, 1994. SZIT)

12. évfolyam

Az üdvtörténet alapjai az ész fényében

Cél- és feladatrendszer

a) Általános oktatási cél: az üdvtörténet alapigazságait (a hit előfeltételeit) az ész természetes fényében (azaz csupán a történettudomány és a logikus gondolkodású filozófia segítségével) vizsgáljuk, és rámutatunk, hogy ezek az igazságok az emberi ész ítélőszéke előtt is megállják helyüket.

b) Általános nevelési cél: a hit előfeltételeinek ésszerűségére utalva tudatosítjuk a tanulóban, hogy a Jézusba vetett hit nemcsak ésszerű állásfoglalás, hanem megvalósítandó feladat is (ha van irracionális dolog a világon, akkor ez a bűn, vagyis az emberhez közeledő Isten elutasítása).

A.) Témakörök

1. témakör

Általános bevezető

az üdvtörténet apológiájának fogalma és célja (a katolikus tanítás hihetőségének és hiendőségének igazolása)

módszere és témái (a „praeambula fidei”)

2. témakör

A vallás ténye és lehetősége

bevezetés: a vallás filozófiai fogalma

a kereszténység előtti keleti vallások és a zsidó vallás (személyes Isten; a messiási eszme)

a keresztény vallás megkülönböztető jegyei (miért vagyok keresztény?)

a vallás fogalma és lehetősége a katolikus egyház önértelmezésében: a vallás fogalma (különböző megközelítések); a vallás alapja: az ember nyitottsága a Végtelenre (háttéri tapasztalat) és Isten léte (istenérvek, vö. filozófia); az „egy Isten - sok vallás” problémája

3. témakör

A Krisztus-esemény bizonyossága

bevezetés: a (transzcendens-immanens) Krisztus-esemény fogalma és igazolhatóságának problémája

Jézus történetisége pogány és zsidó források alapján

a Krisztus-esemény történetileg igazolható „oldala” a sajátos műfajokban megfogalmazódó újszövetségi könyvek alapján: a hittel és szeretettel megfestett irodalmi portrékból jobban ismerjük a történeti Jézust, mintha csupán fényképeink volnának róla; Jézus életének főbb adatai; Jézus messiási és isteni öntudatának ténye; Jézus csodái, mint isteni mivoltának jelei a Krisztus-esemény az egyház kritikai reflexiójában: Jézus feltámadásának „igazolhatósága” a nagypéntek és az első pünkösd közötti szakadék problémájából kiindulva; a feltámadt Krisztussal való találkozás lehetősége a bibliai szövegek helyes értelmezése alapján (Emmausz)

4. témakör

Az egyház jézusi alapítása és szükséges volta

az egyház fogalma a katolikus egyház önértelmezése (azaz a II. vatikáni zsinat tanítása) alapján

az egyház ószövetségi gyökerei

az egyház jézusi eredetének ténye és szükséges volta az újszövetségi iratok alapján

az önmagát igazoló egyház a történelemben: az egyháznak, mint hierarchikus intézménynek létrejötté, létjogosultsága és a pápai primátus igazolhatósága; az egyház négy ismertetőjegye és a katolikus egyház; az egyház szükséges volta és „az egyházon kívül nincs üdvösség” elv értelme

5. témakör

A kinyilatkoztatás lehetősége és ténye

a kinyilatkoztatás (és a sugalmazás) fogalma, módjai és lehetősége (az ember, mint „az Ige hallgatója”)

az ószövetségi kinyilatkoztatás ténye (a zsidóság történelmi tapasztalata; az ószövetségi könyvek sugalmazottságának kérdése; az ószövetségi iratok és a mítoszok különbsége)

Jézus, mint hitet eredményező és feltételező Kinyilatkoztatás (az önmagát

Kinyilatkoztatásnak tekintő Jézus és történetileg ellenőrizhető hatása; az újszövetségi iratok sugalmazottságának és megbízhatóságának kérdése; az újszövetségi vallási drámák és a mítoszok különbsége)

az egyház, mint a kinyilatkoztatás tévedhetetlen hirdetője (az egyház tévedhetetlenségének fogalma; a tanítóhivatal fogalma)

6. témakör

Összefoglalás

B./ Alapkövetelmény

Az üdvtörténet racionális és kritikus vizsgálata vezesse rá a tanulót arra, hogy a Jézusba vetett hit ésszerű engedelmisség, mert a hit előfeltételei (Isten léte, az ember nyitottsága Istenre; Jézus történetisége és feltámadása; az egyház jézusi eredete és a kinyilatkoztatás ténye) az emberi ész ítélete alapján is hitelre méltó előfeltételek. S ha hitelre méltóak, hitre, elfogadásra szólítják az embert.

AJÁNLOTT IRODALOM

Biblia

Az egyházi tanítóhivatal megnyilatkozásai (Bp., 1997. Örökmécs)

De Rosa, G.: Vallások, szekták és a kereszténység (Budapest, 1991. SZIT)

Dei Verbum, Lumen Gentium, Ad Gentes, Nostra Aetate (zsinati dokumentumok)

Hardy Gilbert: Vallásbölcseleti bevezetés (Róma, 1977. TKK)

Nyíri Tamás: Ki ez az ember? (Budapest, 1976. SZIT)

Rahner, K.: A hit alapjai (Budapest, 1985. Hittud. Akadémia)

Tarnay Brunó: Katolicizmus és kultuszok (Pannonhalma, 1992. Bencés)

Turay Alfréd: Istent kereső filozófusok (Budapest, 1993. SZIT)

ELLENŐRZÉS, ÉRTÉKELÉS, MINŐSÍTÉS

Az ellenőrzési és értékelési alapelveknél a didaktika nyújtotta lehetőségekkel élünk. Többek között a feladatlapos felmérések különböző formáit használjuk. Értékelésünkönél figyelembe vesszük, hogy csak a vallásismeret elsajátítása mérhető és értékelhető. A hitbeli fejlődés foka, mértéke, annak őszintesége a kegyelem kérdése és Isten ítéletére tartozik. Alapszabályunk, hogy értékelésünk mindig nevelőértékű legyen. Érdemjegyekkel büntetni igen veszélyes, a személyiség fejlődése szempontjából nagyon káros, tantárgyunkhoz pedig méltatlan. Az osztályzatok bekerülnek a tanulók bizonyítványába.

